

gene i nødhjælps- og katastrofekassen blev brugt sidste år?

Endelig til sidst: Er statsministeren bekendt med, at man fra Norges side, fra Englands side udtrykkeligt har understreget, at bevillingerne til Sydøstasien er ekstra og nye penge, fordi man ikke ønsker at tage pengene fra katastrofer f.eks. i Afrika?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

For det første vil jeg slå fast: Danmark hører til de allerstørste bidragydere overhovedet. For det andet er det altid sådan, at når Danmark har givet nogle tilsagn om at yde bistand, så yder vi bistanden; så løber vi ikke fra det på et senere tidspunkt. For det tredje: Hvis katastrofekassen bliver brugt op, så bevilger vi flere penge, nye penge, ikke penge, der tages fra det øvrige ulandsbudget.

Og jeg er da enig med hr. Jørn Jespersen i, at man i den her situation ikke må glemme det, som hr. Jørn Jespersen kalder de stille katastrofer, der, hvor der ikke er så meget mediefokus. Det er jeg meget enig i, og derfor har vi også allerede fra starten sagt, at bliver der behov for flere penge i katastrofekassen end det, der nu er efter det træk, vi har foretaget, så bliver der lagt ovenpå med nye penge.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Søren Søndergaard som medspørger.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg skal sådan set ikke anfægte statsministerens forklaring omkring de 200 mio. kr. eller det, der er taget fra katastrofefonden, for det giver jo ræson. Man afsætter jo den katastrofefond netop til, hvis der kommer katastrofer. Når så statsministeren så fuldstændig klart siger, at der vil komme flere penge i, hvis der er behov for det – det er vi så nogle der tror vil ske meget hurtigt, men o.k., lad det nu ligge – så er den diskussion afsluttet.

Men der er jo altså en anden diskussion, og det er de 230 mio. kr., der så mangler, herunder det, der er taget fra genopbygning, hvor statsministeren siger, det ikke er noget, der er taget fra folk i nød.

Jeg stiller mig helt uforstående over for det. Når vi f.eks. ser på Irak, er situationen der jo fuldstændig katastrofal. Tre ud af ti børn er underernærede. Noget af det, man har givet penge til, er blodgasapparater til hospitaler, genopbygningsbistand, så alvorligt syge, kritisk syge pa-

tienter kan få hjælp. Det er den slags projekter, der er blevet udskudt, fordi man ikke af sikkerhedsmæssige grunde har kunnet udføre dem.

Problemet er, at når man så har brugt penge til noget andet, så kan man jo ikke bruge de samme penge til de projekter, de var beregnet til. Derfor må jeg altså fastholde over for statsministeren og vil gerne have statsministeren til at erkende, at de penge, der er taget fra Irak, altså ikke er penge, når man nu har brugt dem, man kan bruge en gang til uden at bevilge nye.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hvis man vil have detaljeret forklaring på, hvorfor de 100 mio. kr. ikke er blevet brugt i 2004, så må man spørge udviklingsministeren. Det har jeg ikke indsigt i, i hvert fald ikke oplysninger om, hvorfor de ikke er brugt. Jeg har bare fået oplyst, de ikke er brugt i 2004. Og så synes jeg faktisk, at det er meget fornuftigt så at bruge dem til et nyttigt formål, nemlig en hurtig katastrofeindsats.

Kl. 13.15

Så er det næste spørgsmål: Jamen hvad så i 2005 med Irak og det palæstinensiske område og Bolivia? Det, jeg gerne vil forsikre hr. Søren Søndergaard om, er, at regeringen naturligvis er indstillet på at yde den hjælp, der skal ydes i de pågældende områder. Tag nu f.eks. de Palæstinensiske Selvstyreområder. Nu har der været afholdt præsidentvalg, der skulle gerne komme en fredsproces i gang. Her er det da vigtigt, at vi fra dansk side stiller os til rådighed med alle de ressourcer, vi kan for at hjælpe den proces. Og jeg kan forsikre hr. Søren Søndergaard om, at det vil regeringen naturligvis være indstillet på.

Søren Søndergaard (EL):

Med alle de ødelæggelser, som senest krigen har påført det irakiske folk, behøver statsministeren jo ikke at få skrevet ned, at der er behov for genopbygning i Irak. Det er jo også derfor, at det er blevet bevilget både for sidste år, 2004, 2005 og 2006. Og statsministeren behøver jo heller ikke at få at vide af sin udviklingsminister, at en central grund til, at det ikke er lykkedes at komme af med alle pengene, er sikkerhedssituationen. Det er jo rimelig åbenbart, at sikkerhedssituationen i Irak er meget vanskelig.

Men det, jeg så siger, er, at når man så ikke øger bevillingen til Irak i år, 2005, med det, man ikke fik brugt i 2004, og det har man altså ikke gjort endnu, så betyder det, at de projekter, som man skulle have brugt pengene til i 2004, ikke